

uitspraak van de week

Auteur : E.H.J. Joosten
Datum : 18 december 2019
Onderwerp : Fietzers en voetgangers, een geluk bij een ongeluk? Deel 2.

De bijzondere bescherming die fietsers en voetgangers in het verkeer in het verkeer 'genieten' is geen letterlijke, maar een figuurlijke bescherming. Wat betekent dit nu in feite?

Binnen het aansprakelijkheidsrecht geldt als uitgangspunt dat degene die vindt dat een ander aansprakelijk is voor zijn schade, dat ook moet bewijzen. Kort en krachtig: 'wie eist, bewijst!'.

Als een fietser of voetganger schade lijdt door toedoen van een gemotoriseerd voertuig (auto, bromfiets, motorfiets, maar ook een bus of vrachtauto), dan hoeft een fietser of voetganger niet te bewijzen dat de bestuurder van het gemotoriseerde voertuig aansprakelijk is. Op grond van artikel 185 Wegenverkeerswet moet de bestuurder van het gemotoriseerde voertuig 'bewijzen', dat hij niet aansprakelijk is. Er is dan sprake van een zogenaamde omgekeerde bewijslast. Aan die bewijslast worden hoge eisen gesteld door de wetgever en rechters. Meer hierover in deel 3.

Het komt voor dat een automobilist een fietser of voetganger heeft aangereden, waarbij de automobilist aangeeft dat de fietser of voetganger geen voorrang heeft verleend of 'door rood is gereden' en dus als het ware 'uit het niets' voor zijn auto is gekomen. In de meeste gevallen is dan toch de automobilist aansprakelijk voor de (letsel)schade van de fietser of voetganger, hetgeen nog wel eens als onrechtvaardig wordt gevoeld door automobilisten.

De wetgever heeft bij het ontwerp van artikel 185 Wegenverkeerswet ook naar rechtvaardigheid gekeken, maar dan meer vanuit het belang van de fietser en voetganger. De achterliggende gedachte daarbij was, dat gemotoriseerd verkeer en fietsers en voetgangers niet gelijkwaardig aan elkaar zijn. Een auto brengt over het algemeen veel meer (letsel)schade toe aan een fietser of voetganger, dan andersom. De wetgever vond het rechtvaardig om het (financiële) gevolg van dat verkeersrisico van fietsers en voetgangers neer te leggen bij het motoriseerde verkeer. Wij denken dat de wetgever met artikel 185 Wegenverkeerswet de spijker op z'n kop heeft geslagen!

Hoe ver de bescherming van dit wetsartikel reikt, met name ook voor kinderen, kunt u volgende week lezen in deel 3.